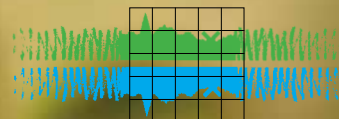

NIEUWSBRIEF

Landschapsbeheer Flevoland

Landschapsbeheer Flevoland
Zorg voor ons landschap

Natuurpalen

Als een eerste paal wordt geslagen, ter ere van de start van een (bouw)project, denk jij automatisch aan beton, heimachines en herrie. Zo'n feestelijke opening kan ook anders, door het plaatsen van natuurpalen. Eind september plaatsten we daarom in samenwerking met Bun Projectontwikkeling 3 natuurpalen in Almere Oosterwold.

Wilde bijen zijn verantwoordelijk voor 80% van de bestuiving en zijn daarom onmisbaar. Maar de helft van alle soorten, van piepklein tot groot en met elk hun eigen voorkeur en levenscyclus, is bedreigd. Sommige soorten maken nestjes in dood hout of in stengels van planten. Daarom kwam er in Oosterwold een eikenhouten paal met heel veel gangetjes waarin een vrouwtje kleine kamertjes kan 'metselen' en vullen met (voedselrijk) stuifmeel. In elk kamertje legt ze een eitje. De kamertjes worden afgesloten met blaadjes, modder of pluisjes, dit verschilt per bijensoort.

Naast menselijke bewoners, leven er ook vleermuizen in dorpen en steden. Verstopt in de spouwmuur, of in kieren onder de pannen. Daar wachten ze tot de schemer om op jacht te gaan naar insecten. Ook boomholtes zijn in trek, vaak bij de ruige dwergvleermuis, het neefje van de gewone dwergvleermuis, die je vaak in de tuin ziet vliegen. Omdat het aantal oude bomen met holtes in Almere Oosterwold beperkt is, werd vooral voor de ruige dwergjes een paal met vleermuiskasten neergezet. Zij gebruiken de kasten ook vaak als paarplaats.

Hop is een klimplant en kan meters hoog bomen en struiken in groeien. De vrouwelijke bloemen worden hopbellen genoemd. De bierliefhebbers onder ons kennen ze wel. Hopbellen bevatten in rijpe toestand lupuline, een geel poeder, dat de plant beschermt tegen schadelijke micro-organismen en schimmels. Om deze bittere stof is het bij het brouwen van bier te doen. Maar hop is ook interessant voor allerlei insecten; het is bv. één van de waardplanten van de gehakkelde aurelia. Deze vlinders zetten hun eitjes af op het blad zodat hun rupsen verzekerd zijn van een lekker hapje.

Met elkaar

Afgelopen jaar was met elkaar actief zijn niet mogelijk, zelfs niet buiten in de natuur. Maar sommige beheerklussen konden niet een jaartje wachten. Daarom gingen onze vrijwilligers op allerlei terreinen toch door, met gepaste tegenzin dan maar in hun eentje.

Maar nu mogen we weer met elkaar, als vrijwilligersgroepen aan de slag. Tijdens het werk en in de koffiepauze weer gezellig bijpraten. Wat werd dat door iedereen gemist. Ook de Natuurwerkdag, bij veel groepen een vaste werkdag in het eerste weekend van november, mag weer. Samen, met elkaar, de handen uit de mouwen voor natuur en landschap. Hoe fijn is het dat we weer mogen!

Polderpioniers gezocht!

Inmiddels zijn al de meest fantastische verhalen voortgekomen uit het project Oral History Zeewolde! Maar we zijn op zoek naar nog meer verhalen van polderpioniers. Van mensen die de begintijd van Zeewolde (periode 1968-1992) bewust hebben meegemaakt. Bent u dat of kent u iemand die een goed verhaal te vertellen heeft? Neem dan contact op met Rudy Brummelman via de mail: brummelman@landschapsbeheer.net

Gepassioneerd door (stads)landbouw

“Partijen verbinden, samenwerken en nieuwe initiatieven tot stand brengen is mijn passie,” vertelt Arjan Dekking, zittend op een bankje bij de Stadsboerderij op de Kemphaan in Almere. **“Dat geldt voor mijn werk bij de WUR in Lelystad als onderzoeker Landbouw en Samenleving, maar zeker ook voor mijn inzet als betrokken Almeerder op diverse terreinen. Boerenleven en natuur zijn mij gedurende mij jeugd in de Alblasserwaard waar ik opgroeide in een familie met veel melkveehouders, met de paplepel ingegeven. Sinds mijn eerste paddenstoelengidsje als 8-jarig jongetje, ben ik altijd bezig geweest met kennis over de natuur te vergaren,”** constateert hij lachend.

“Voor mijn werk kwam ik in 1990 naar Flevoland en sindsdien ben ik verknocht geraakt aan het Flevolandse landschap. Mijn bestuursfunctie bij Landschapsbeheer sluit daar mooi bij aan,” vindt hij uit. “Er zijn veel mooie initiatieven in Flevoland waar ik mijn steentje aan bijgedragen heb, zoals de ontwikkeling van Oosterwold, de oprichting van Vereniging Flevofood en ANV Akkerwaard. Terreinen waarop Landschapsbeheer kan meedenken en meerwaarde kan creëren.”

“In Almere heb ik de start van de Stadsboerderij van dichtbij meegemaakt; dat liep niet altijd soepel, reden om

me in te zetten voor de oprichting van de Stichting Vrienden van de Stadslandbouw. Samen met Tineke van den Berg, stadsboer in Almere, zijn we een jaar of tien geleden gestart met Almeerse Weelde. De kern daarvan is bewoners bewust maken dat ze wonen in een groene omgeving, die veel lokale producten levert. Biologische en ambachtelijk produceren, een korte keten van producent tot consument, dat vinden we belangrijk. Tientallen vrijwilligers oogsten met elkaar in bossen, parken en langs akkerranden alles wat eetbaar is.

In het winterseizoen verwerken we alles tot jam, chutneys en andere heerlijkheden. Dat is ontzettend leuk om te doen. Almeerse Weelde helpt bovendien een aantal kleine

bedrijfjes om hun producten te vermarkten”, besluit deze gedreven Almeerder. “Allemaal initiatieven met respect voor de natuur, lokaal voedsel en mooie producten”.

Rijkswaterstaat op bezoek

Op 17 september kwamen 30 (regio)directeuren van Rijkswaterstaat naar Flevoland. Tijdens dit werkbezoek werd ook in kleine groepjes in het veld de handen uit de mouwen gestoken. Samen met Staatsbosbeheer hadden we een inspirerende ochtend met afwisselende klussen bedacht. Een groepje ging wilgen zagen in het Burchttochtgebied, anderen hielpen met het vullen van de nestgaten in een oeverwaluwand.

Vrijwilliger Michiel Oudendijk nam hen mee voor het maken van een broeihoop voor ringslangen. Daar spotten ze zelfs een jonge ringslang, die net uit het ei was gekropen. Direct een demonstratie van het nut van een broeihoop. De groep, onder leiding van Jan Nagel, maaide de doorgang vrij bij een otterplank. Op de wildcamera bij deze faunapassage stond zowaar

een filmpje van de nacht ervoor van een otter die via de otterplank veilig de weg kon passeren. Ook een steenmarter bleek van deze onderdoorgang gebruik te maken. Fijn om te zien dat faunapassages goed werken.

Aan het eind van de dag gingen de directeuren hopelijk vol inspiratie weer terug naar hun eigen regio.

De geschiedenis van de vaarten

Flevoland is jong en daarom leeft de gedachte vaak dat er weinig geschiedenis is. En dat het ook niet belangrijk is om er veel aandacht aan te besteden. Gelukkig zien we daarin wel een kentering. Zo wil de provincie graag weten welk watererfgoed in en rond het water van Oostelijk en Zuidelijk Flevoland te vinden is. En welke waarde daaraan toegekend moet worden.

Bij dit onderzoek hebben wij een landelijk erkende methode gebruikt waarbij zeldzaamheid, beleefbaarheid en volledigheid worden meegenomen. Uiteindelijk leidt dit tot een overzicht van elementen, die aandacht vragen als er onderhoud of een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt.

Een dergelijk onderzoek betekent ook het bevragen van archieven en personen die betrokken waren bij de totstandkoming van de grote vaarten in Flevoland. Het levert soms mooie verhalen op, zoals het verhaal rond de naamgeving van een graansilo.

Het was gebruikelijk dat graansilo's in Flevoland de naam van de aanliggende

Landgoed Hagevoort met nog elementen van de oude graansilo en de populierenrij die de wind in het open land moest breken.

vaart kregen. Voor die silo in Almere was dan 'Hoge Vaart' logisch, maar een silo met die naam bestond al in Zeewolde. Daar is toen over vergaderd, maar men kwam er niet goed uit. Het slecht leesbare handschrift van de notulist leidde er toe dat de typiste het woord 'Hoge Vaart' uittipte als 'Hage Voort'. En omdat de vergadering toch geen passende naam had weten te verzin-

nen, heeft men deze foutieve spelling maar gewoon overgenomen.

De graansilo heette sindsdien Hagevoort. Tegenwoordig is de graansilo omgevormd tot landgoed Hagevoort. Ook de Hagevoortdreef komt zo aan haar naam.

Het kan altijd nog groener

Bij de vijftien scholen met Groene Leerlingen worden de pleinen steeds groener. Pleinen waar de grijze tegels plaats hebben gemaakt voor groen, pleinen die uitnodigen om buiten les te geven, pleinen waar de kinderen over boomstammen kunnen klimmen en door wilgentunnels rennen. En gefascineerd kunnen kijken naar een zoemende hommelt of een vlinder die zijn lange roltong in een bloem steekt.

Maar het kan altijd nog groener. Daarom hebben de meeste scholen het aanbod van Landschapsbeheer voor botanische verwilderingsbollen enthousiast aangenomen. Dit najaar zorgen de leerlingen dat ze de grond in gaan. Hommels en andere insecten, die vroeg in het voorjaar wakker worden, hebben snel nectar nodig om energie op te doen. Daarom zijn vroegbloeiende planten, zoals krokussen, belangrijk. We kiezen bewust

biologische bollen, die zijn gegarandeerd vrij van chemische pesticiden. Dat betekent dat de insecten, die de nectar opslurpen, niet door gif dood gaan. En de teelt is 100% natuurlijk: in een gezonde bodem, zonder kunstmest, met respect voor mens, plant, dier en milieu.

Iedereen die meedoet aan de Natuurwerkdag en zich opgeeft via natuurwerkdag.nl ontvangt een kortingscode voor biologische bollen. Maak daarmee ook je eigen tuin nog wat groener.

Autochtoon bosplantsoen: van zaadje tot boom

Het plantseizoen voor bomen en struiken is in aantocht! Dat betekent dat deelnemers van het boerenervenproject van Landschapsbeheer weer aan de slag gaan met het aanplanten van bijvoorbeeld een erfsingel of vogelbosje. Bij nieuwe aanplant wordt er gebruik gemaakt van vaak 2-jarig autochtoon bosplantsoen. Dit plantmateriaal is enorm groeikrachtig en genetisch gevarieerd.

Dit bosplantsoen wordt opgekweekt uit zaden afkomstig van Staatsbosbeheer. Hun afdeling 'zaad en plantsoen' plukt al ruim twintig jaar zaden van verschillende inheemse soorten bomen en struiken op meerdere plekken in Nederland. In de herfst worden duizenden zaden verzameld van bomen en struiken die van autochtone herkomst zijn. Deze soorten hebben zich vanaf de ijstijd op eigen kracht gevestigd in Nederland en vormen daarmee het groene erfgoed van Nederland. Denk hierbij aan veldesdoorn, haagbeuk, hondsroos en sleedoorn.

De zaden (en bessen) leggen na de pluk een lange weg af, voordat ze in een nieuw landschapselement terecht komen. Eerst worden ze vervoerd naar de werkschuur van Staatsbosbeheer in Dronten. Hier, in de Nationale Genenbank Autochtone Bomen en Struiken, verzamelt Staatsbosbeheer autochtoon zaadmateriaal uit heel Nederland. De bessen en zaden worden, ontdaan van het vruchtvlies, opgeslagen. Daarna worden ze door boomkwekerijen

opgekweekt tot jonge bomen en struiken (bosplantsoen).

Het bosplantsoen wordt uiteindelijk door verschillende groene organisaties gebruikt voor het realiseren van nieuwe of meer gevarieerde landschappelijke elementen en bossen. Bij Landschapsbeheer komt het in samenwerking met lokale kwekers bij de deelnemers van het boerenervenproject. Op deze manier wordt een bijdrage geleverd aan de instandhouding van inheemse boom- en struiksoorten, de biodiversiteit en worden duurzame beplantingen gerealiseerd.

Door deze integrale aanpak en de samenwerking met professionele partijen wordt de kwaliteit van landschappelijke elementen gewaarborgd. Andere geïnteresseerde partijen, zoals gemeenten, zijn van harte welkom om mee te doen met de gezamenlijke inkoop van autochtoon bosplantsoen. Neem voor meer informatie contact op met Rudy Brummelman.

brummelman@landschapsbeheer.net

Hoogstambrigade maakt werk van achterstallig onderhoud

In bijna elk dorp of stad in Flevoland kom je ze tegen; hoogstamfruitbomen. Vaak geplant op initiatief van de gemeente of een bewonersgroep en in de meeste gevallen een leuke aanvulling voor de wijk of buurt! In het voorjaar bloesem en in het najaar samen genieten van de oogst.

Wat helaas in veel gevallen achterblijft is het onderhoud van de fruitbomen. Met als gevolg dat bomen "dichtgroeien" en de oogst uiteindelijk steeds minder wordt. Tegelijkertijd worden bomen sneller ziek of worden ze te groot. Hierdoor verdwijnt de sierwaarde van de bomen en soms wordt er zelfs voor gekozen om de bomen te kappen. Ontzettend jammer natuurlijk! Om die reden is er afgelopen zomer in Lelystad een hoogstambrigade opgericht. Een groep vrijwilligers die met enige regelmaat op pad gaat om fruitbomen te snoeien. Op de opstartdag in juli werden direct meerdere fruitbomen gesnoeid achter het Karveel.

Het is de bedoeling om de komende maanden regelmatig aan de slag te gaan. Nieuwe vrijwilligers zijn uiteraard van harte welkom! Aanmelden bij Rudy Brummelman (0320)294939.

Teunisbloempijlstaart in opmars

Deze zeldzame en beschermde nachtvlinder is de laatste jaren in opmars; de soort komt steeds noordelijker voor. In 2019 was de eerste waarneming van Flevoland in Almere. Ook in 2020 zijn rupsen gevonden in onze provincie. Reden voor ons om de inwoners van Flevoland te vragen om ook in 2021 op zoek te gaan naar de bijzondere rups.

Hierop is met veel enthousiasme gereageerd. Zo werd de rups 3x gemeld in Dronten en 2x in Lelystad. En ook de eerste rupsen in de Noordoostpolder zijn gevonden; op Urk en in Ens. Veel waarnemingen

Ans Hendriks vond deze rups in Ens.

Figuur 1: alle waarnemingen van teunisbloempijlstaart vanaf 2000-2020.

Figuur 2: waarnemingen van teunisbloempijlstaart 2021.

komen uit tuinen. Onze oproep kreeg ook buiten Flevoland gehoor, er kwamen 9 meldingen binnen. Dit heeft ook in andere provincies nieuwe verspreidingsinformatie opgeleverd.

In deze tijd van het jaar wordt de rups van het groot avondrood veel bij ons gemeld. Deze rups uit dezelfde familie lijkt wel wat op de teunisbloempijlstaart, maar heeft in plaats van de gele stip een stekel op de achterkant.

Muizen op de brug

Twintig jaar geleden werd een strook op de brug aan de Larserringweg over de Lage Vaart ingericht als ecoduct. De strook was speciaal bedoeld voor kleine zoogdieren als muizen en kleine marterachtigen.

In het jaar van de aanleg heeft Landschapsbeheer samen met een tiental vrijwilligers onderzoek gedaan naar het gebruik door muizen. In totaal zijn toen 4 soorten gevangen (bosspitsmuis, huisspitsmuis, veldmuis en bosmuis). In 2006 is het onderzoek nogmaals uitgevoerd; opvallend verschil was de vangst van veel rosse woelmuizen. Was die soort in 2001 tijdens zijn opmars door Flevoland nog niet tot dat punt gekomen?

Dit jaar is het onderzoek opnieuw gedaan, door onze stagiaires Robin Louis en Sven Berends. Zij plaatsen weer veertig life-traps op de brug en het talud. Omdat de muizen levend gevangen moesten worden, controleerden zij elke 6 uur de vallen. De gevangen muizen kunnen dan zo snel mogelijk vrijgelaten worden.

Twintig jaar na het inrichten van het ecoduct blijken de resultaten vergelijkbaar met die van het beginjaar: in de vallen waren bosmuizen, veldmuizen en huisspitsmuizen terecht gekomen. Een leuke bijvangst was een wezel, een zeldzame vondst. De rosse woelmuis, die in 2006 dominant was, is dit keer niet aangetroffen. Een mogelijke verklaring is dat dit te wijten is aan de concurrentie met de veldmuizen. Dat moet nader onderzocht worden.

Natuurwerkdag 2021

Tijdens de laatste natuurwerkdag (2 jaar geleden) vertelden deelnemers tijdens hun natuurwerkdag waarom ze meedoen. Veel tijd hadden ze niet, ze waren druk met zagen, takken slepen en maaisel afvoeren. Komt u ook (weer) dit jaar? U kunt zich nu nog opgeven. Kijk snel voor meer informatie over locaties, activiteiten en aanmelden op www.natuurwerkdag.nl

Zon, wind of regen.

Enthousiast vertelt Lenie de Wilde dat de jeugd natuurclub van het IVN mede onder haar bezielende leiding vaak heeft meegedaan met de natuurwerkdag. Nu neemt ze haar kleinzoon Dion mee. "Het bezig zijn in de natuur, maar vooral de bewondering en de beleving maakt het zo leuk. Want als ik hier werk, dan heeft het altijd een stukje meerwaarde. Wat hoor ik, wat zien we daar? En dat geldt ook voor Dion," wijst ze naar haar kleinzoon. "Kijk oma, die vogel laat zomaar een eikel op de grond vallen. Maar ook het samen doen, je vindt het fijn om met elkaar mee te helpen," legt ze uit. "Het is een stuk saamhorigheid. Ervaringen uitwisselen, dat geeft heel veel plezier. En kijk, hoe een kind er mee bezig kan zijn, hoe leuk is dat? Zie hem lekker slepen met stammen en takken om een takkenril te maken. Gelijk een mooie aanleiding om wat meer te vertellen over de dieren die in een takkenril huizen. Regen of wind, het maakt de kinderen niet uit," lacht ze. "Maar als het zonnetje schijnt, is het voor mij wel extra genieten."

Kleinzoon Dion is eigenlijk te druk om wat te vertellen: "Ik kom hier om te zagen omdat het super leuk is. Ik heb deze boom al omgezaagd, het was helemaal niet zwaar. En dan ga je de takken weg slepen en ook het gras in zo'n draagding. Vind ik heel leuk! Volgend jaar kom ik weer zagen. En dan neem ik een vriendje mee."

Agenda

Activiteiten herfst/winter 2021 - 2022

De actuele agenda op onze website vindt u gemakkelijk via deze QRcode.

Uitgebreide informatie vindt u via www.landschapsbeheerflevoland.nl/agenda of bij de contactpersoon die wordt genoemd. Aanmelden verplicht. Dit kan per mail of telefonisch bij Landschapsbeheer Flevoland: (0320) 294939.

Heel Flevoland

Natuurwerkdag 5 en 6 november

Natuurwerkdag op vrijdag en zaterdag. U kunt kiezen uit diverse locaties in Flevoland voor een leuke en gezellige natuurwerkdag. Ga naar natuurwerkdag.nl en meld u aan. Kinderen zijn ook zeer welkom. Veel handen maken licht werk.

Beverburchten spotten

Op za 5 maart om 13.00u. beverburchten zoeken omgeving Trekvogel Almere. Opgeven bij reinhold@landschapsbeheer.net. Ook als je zelfstandig een ander deel van Flevoland wilt onderzoeken.

Speuren naar ottersporen

Om ervaring op te doen met het speuren naar ottersporen een excursie naar het Roggebotzand. Excursie is vooral bedoeld voor mensen die hierna zelfstandig in het veld verder willen met het zoeken naar sporen. Za 11 december 13.00 uur kantoor Landschapsbeheer of 13.45 uur bij Roggebotzand. Aanmelden bij reinhold@landschapsbeheer.net

Oostelijk Flevoland

Biddinghuizen Eiland/dorpsbos

Natuurlijk, kleinschalig beheer op het natuureiland en in het dorpsbos op do. 18 nov, 16 dec, 20 jan, 17 feb en 17 mrt van 13 - 16u. Informatie en aanmelden bij kemenade@landschapsbeheer.net

Dronten Van Veldhuizenbos

Natuurlijk, kleinschalig beheer in het dorpsbos op za 6 nov (natuurwerkdag), 14 dec, 11 jan, 8 feb en 8 maart van 13.00 tot 16.00u. Informatie en aanmelden bij nagel@landschapsbeheer.net

NATUURWERKDAG

een initiatief van LandschappenNL

Lelystad Bergbos

We werken op za 6 nov (natuurwerkdag), 11 dec, 8 jan, 12 feb en 12 mrt. Informatie en aanmelden bij landschapsbeheer.flevoland@landschapsbeheer.net of bergboslelystad@gmail.com

Lelystad Kwelstrook Batavia

Op zaterdagochtend 6 nov (natuurwerkdag), 4 dec, 8 jan, 5 feb en 5 maart kleinschalige beheerwerkzaamheden. Info en aanmelden bij Dick Luijendijk dickluijendijk47@gmail.com of 06-30405561

Lelystad Oostrandpark

Op 6 november vindt de natuurwerkdag ook plaats in het Oostrandpark. Start om 14.00 uur en opgeven via www.natuurwerkdag.nl

Swifterbant Dorpsbos

Kleinschalige beheerwerkzaamheden op ma 15 nov, 20 dec, 17 jan, 21 feb en 21 mrt van 13 - 16u. Informatie en aanmelden bij boer@landschapsbeheer.net

Zuidelijk Flevoland

Vroege Vogelbos, Almere

Natuurlijk kleinschalig beheer op 19 nov, 17 dec, 21 jan en 18 feb. Informatie en aanmelden bij kemenade@landschapsbeheer.net

Zeewolde voormalig gronddepot

Kleinschalig natuurbeheer op 6 nov (natuurwerkdag), 5 feb en 5 mrt. Informatie en aanmelden bij kemenade@landschapsbeheer.net

Cursussen en excursies 2021-2022

Aanmelden via flevoland@landschapsbeheer.net

Online lezing onderhoud poel

Wo. avond 26 jan krijgt u tips om op de juiste manier uw poel te onderhouden.

Online lezing roofvogels en uilen

Op wo. avond 23 mrt staan de roofvogels en uilen van Flevoland centraal.

Cursus maaien met de zeis

Op za. 11 juni. Deze cursus van één dag bestaat uit 3 onderdelen: hoe maai ik goed met de zeis, hoe maak ik de zeis scherp (haren van de zeis) en staat de zeis wel goed aan de steel?

Moe en voldaan

“Waarom ik meedoe? vraagt Helma Rabelink. “Ik doe al jaren mee met de natuurwerkdag, omdat ik het heel leuk vind om in het bos te werken. En ik vind het extra leuk om samen met deze mensen in het bos te werken” wijst ze naar wat andere vrijwilligers die aan het maaien zijn. “Ik help hier in het Bergbos wel vaker. Het is altijd gezellig en iedereen is ergens anders goed in, dus taken worden vanzelf verdeeld” legt ze uit. “Met de natuurwerkdag komen er altijd meer mensen werken, ook kinderen. Dat is altijd extra leuk. Vaak wordt er gemaaid met de zeis en moet het maaisel worden afgevoerd. Dat betekent harken en sjouwen met hopen gras naar de bosrand. We willen daarmee de graslanden voedselarm houden, zodat er orchideeën kunnen groeien. Andere keren wordt er flink gesnoeid om het bos open te houden, voor de vlinders” besluit ze. “Als ik thuis kom ben ik helemaal moe en voldaan.”

Lekker buiten, actief

“Wat wil je nog meer?” vertelt Harry Vahl, terwijl hij even stopt met een bos takken in zijn armen. “Lekker buiten, actief. Ik doe dit voor de eerste keer. Het stond al een beetje op mijn lijstje, dat wilde ik nog wel een keertje doen. Ik ben hier via een kennis terechtgekomen. Het bevalt prima. Het is goed voor je fysieke gesteldheid en het is harstikke leuk, je doet het samen met een aantal mensen. Er is hier ook een vrijwilliger die net uit Amerika is gekomen, het is dus nog internationaal ook” grapt hij. “En voor alle leeftijden, er helpen ook veel kinderen mee. Maar ik ga nu weer wat takken halen, het werk is nog niet klaar.”

Zorg voor ons landschap
DAT DOEN WE SAMEN

Bijtscholing in het beheer van poelen

Bij het opschonen van amfibieënpoelen kan goed de oude techniek van het sloten gebruikt worden. Een vak dat nog maar weinig mensen onder de knie hebben. Vandaar dat Landschapsbeheer, in samenwerking met Stad & Natuur in Almere, een professional heeft ingehuurd voor een stukje bijtscholing.

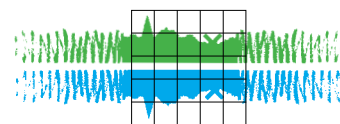
Voorkomen moet worden dat de poel te veel begroeid raakt of de sliblaag te dik wordt. Vuistregel is dat het water van een poel voor ongeveer een derde bedekt mag zijn met water- en moerasplanten. Dan is het tijd om in te grijpen, wacht je langer, dan wordt de ingreep een te grote verstoring.

Wouter Slors, ook werkzaam als rietsnijder in het Naardermeer,

legde uit dat het belangrijk is om het werk op te delen in kleine porties. Maai eerst het riet boven de waterlijn en haal dit uit het water. Dan het restant onder de waterlijn. Met een slotzeis worden daarna de rietwortels 'op de tast' uit de bodem gehaald. Dit is een lange zeis met een haaks, stomp zeisblad. Alle plantenresten en drab worden vervolgens met een sloothaak op de oever geharkt.

Het is belangrijk om de poel niet helemaal te schonen. De kikkers, padden en salamanders moeten voldoende dekking houden anders heeft de reiger vrij spel. Mocht u dit ook willen leren, meldt u zich dan aan bij Landschapsbeheer. Volgend jaar komt Wouter weer naar de poel in het vroege Vogelbos en in ruil voor wat hulp leert hij u de fijne kneepjes van het vak.

Landschapsbeheer Flevoland
Zorg voor ons landschap

Colofon

Wilt u naar aanleiding van deze nieuwsbrief reageren? U kunt ons bellen, schrijven of mailen.

Deze nieuwsbrief verschijnt 3 keer per jaar en is een uitgave van:

Landschapsbeheer Flevoland
Botter 14-03, 8232 JP Lelystad
Tel. (0320) 294939

Flevoland@landschapsbeheer.net
www.landschapsbeheerflevoland.nl

🐦 @LBFlevoland

📘 @landschapsbeheerflevoland

📷 @landschapsbeheer_flevoland

Samenstelling/foto's
medewerkers Landschapsbeheer Flevoland
Eindredactie

Arda van der Lee

Ontwerp en lay-out

Ruitervorm

Oplage

2700 stuks

Onze sponsors

Eijkelpomp
Soil & Water

Netl

Landschapsbeheer Flevoland maakt zich sterk voor behoud, beheer en ontwikkeling van natuur en landschap buiten de eigenlijke natuurgebieden. Ons werk wordt mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Europese Commissie, de Provincie Flevoland, de Flevolandse gemeenten en de Nationale Postcode Loterij.

Waar vallen de verkeersslachtoffers?

In het verkeer vallen jaarlijks miljoenen slachtoffers onder de dieren. Het zijn vooral de grotere die we makkelijk zien: ree, vos, otter, boommarter, kerkuil en buizerd. De slachtoffers vallen niet 'at random' langs de weg, meestal geeft het landschap al aan dat de kans op verkeersslachtoffers daar groter is.

Maatregelen ter voorkoming van verkeersslachtoffers zijn kostbaar, dus als goed te voorspellen is waar de maatregelen het meest effectief zijn, wordt het geld het beste besteed. Binnen enkele jaren gaat groot onderhoud plaatsvinden, een extra reden dus voor Rijkswaterstaat om eens een analyse van de verkeersslachtoffers te laten maken door Landschapsbeheer Flevoland.

De grotere soorten verschillen allen in de manier waarop ze het landschap gebruiken. De otter vooral via de waterwegen,

de boommarter houdt van bos. De vos is daarentegen minder goed te voorspellen. Buizerd en kerkuil jagen bij de snelweg, in de berm en zitten veel muizen. De hectometerpaaltjes zijn ideaal om de prooi op te eten, maar deze palen staan dicht op de weg. Het aanzuigende effect van passerend verkeer is daar een risico. Zitstokken wat verder van de weg plaatsen kunnen dat voorkomen.

Alle geregistreerde verkeersslachtoffers van de afgelopen 10 jaar (dus dank aan iedereen die de dode dieren ook registreert!) zijn door ons gebruikt; daaruit komen langs de snelweg bepaalde knelpunten naar voren. Bij zestien in het oog springende locaties hebben we ook een oplossingsrichting aangegeven. Hopelijk wordt een groot deel van deze maatregelen uiteindelijk doorgevoerd.

